

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.15.0101.N

SCHENK TANKTRANSPORT BELGIUM nv, met zetel te 2030 Antwerpen,
Schomhoeveweg 13,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met
kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de eiseres woonplaats
kiest,

tegen

J.S.,

verweerder.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof Antwerpen van
19 mei 2015.

Raadsheer Koen Mestdagh heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. Het arrest verwerpt en beantwoordt het verweer van de eiseres dat het begrip “*handelsbedrijvigheid*” een economische draagwijdte moet hebben en aldus verkopen en verhandelen van producten moet inhouden, met de reden dat de regelgever in artikel 1, § 1, van het KB van 28 maart 1975 “*uitdrukkelijk [heeft] gestipuleerd dat het vervoer (alsook laden en lossen) van petroleumproducten begrepen is (zijn) in het begrip handelsbedrijvigheid*”.

Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Tweede en derde onderdeel

2. Noch uit artikel 26 CAO-wet dat bepaalt dat de bedingen van een in een paritair orgaan gesloten overeenkomst die verband houden met de individuele betrekkingen tussen werkgever en werknemer, bindend zijn voor alle werkgevers en werknemers die behoren tot het ressort van het paritair orgaan, voor zover zij vallen onder de werkingssfeer zoals deze in de overeenkomst is bepaald, noch uit artikel 35 van deze wet dat de Koning de bevoegdheid verleent om paritaire comités op te richten en te bepalen welke personen, welke bedrijfstak of ondernemingen en welk gebied tot het ressort van elk comité behoren, volgt dat de Koning bij de uitoefening van deze bevoegdheid ertoe gehouden is onder “*handelsbedrijvigheid*” het kopen en verkopen van goederen te verstaan.

3. Overeenkomstig artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid- en handel, in de versie van toepassing vóór zijn wijziging bij KB van 10 juli 2013, is dit paritair comité 117 bevoegd voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid verrichten en hun werkgevers, te weten de ondernemingen die, hetzij voor eigen rekening, hetzij voor rekening van derden, op het stuk van petroleumproducten en –derivaten een industriële en/of handelsbedrijvigheid uitoefenen, daarin begrepen het behandelen, de raffinage, het opslaan, het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten, en die voldoen aan één van de voorwaarden van paragraaf 2.

Krachtens artikel 1, § 2, van voormeld KB van 28 maart 1975, in de versie van toepassing vóór zijn wijziging bij KB van 10 juli 2013, moeten de ondernemingen bedoeld in paragraaf 1, om tot dit paritair comité te behoren, opslagplaatsen voor petroleumproducten en/of -derivaten met een totale inhoudsruimte van minstens 15.000 m³, uit welke hoofde ook, bezitten of exploiteren, of aan minstens twee van de volgende maatstaven beantwoorden:

- de distributie verzekeren van minstens 150.000 ton per jaar petroleumproducten en/of –derivaten, stookolie (zowel halfzware, zware alsook extra-zware stookolie) uitgezonderd;
- de distributie verzekeren van minstens 200.000 ton per jaar stookolie;
- een vloot van tankwagens gebruiken waarvan de capaciteit (inhoud) 250 m³ bereikt, welke haar eigendom of die van derden is;
- de handel van petroleumproducten en/of –derivaten verzekeren door ten minste 25 punten van detailverkoop onder eenzelfde handelsbenaming, eigendom van de betrokken onderneming.

4. Het voormelde KB van 28 maart 1975, in de versie van toepassing vóór zijn wijziging bij KB van 10 juli 2013, bepaalt de bevoegdheid van het paritair comité 117 onder verwijzing naar het uitoefenen van een industriële of handelsbedrijvigheid op het vlak van petroleumproducten of –derivaten, daarin begrepen onder meer het vervoer van die producten.

Het neemt aldus in de bevoegdheidssfeer van het bedoelde paritair comité die ondernemingen op die petroleumproducten of de derivaten ervan vervoeren, mits aan

bepaalde van de in artikel 1, § 2, van het KB van 28 maart 1975 omschreven kwantitatieve maatstaven is voldaan.

Het begrip “*distributie*” in artikel 1, § 2, van het voormelde koninklijk besluit stelt daarbij geen bijkomende vereisten aan de aard van de bedrijvigheden bedoeld in artikel 1, § 1, waaronder het vervoer van petroleumproducten.

Hieruit volgt dat een onderneming die louter het vervoer verzorgt van petroleumproducten of –derivaten aan de in artikel 1, § 2, bepaalde kwantitatieve maatstaven inzake de distributie van deze producten kan beantwoorden en derhalve tot het paritair comité 117 kan behoren.

5. Door het koninklijk besluit van 10 juli 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel, enerzijds, en het koninklijk besluit van 10 juli 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de handel in brandstoffen, anderzijds, worden “*de ondernemingen die, op het vlak van de petroleumproducten en/of –derivaten, instaan voor uitsluitend het vervoer voor rekening van derden waaronder wordt begrepen dat het product van de ene naar de andere laadlocatie wordt vervoerd op aangeven van de opdrachtgever, zonder dat de onderneming ooit enige financiële of commerciële activiteit met betrekking tot dit product uitvoert*”, enerzijds uitgesloten van het bevoegdheidsgebied van het paritair comité 117 voor de petroleumnijverheid en –handel en anderzijds ondergebracht onder het bevoegdheidsgebied van het paritair comité 127 voor de handel in brandstoffen.

De voormelde koninklijke besluiten van 10 juli 2013 bepalen beide dat onder distributie wordt begrepen: “*het vervoer voor rekening van derden van de producten met de hiermee onlosmakelijk gekoppelde financiële of commerciële activiteiten zoals, bijvoorbeeld, de orderbehandeling (opname van bestellingen en orderbevestiging), de verzending gereedmaken, planning van de levering, facturering en andere administratieve formaliteiten, en afhandeling, door de onderneming gedragen en uitgevoerd*”.

6. Anders dan waarvan de onderdelen uitgaan, bevestigen de wijzigingen die de voormelde koninklijke besluiten van 10 juli 2013 hebben aangebracht aan het bevoegdheidsgebied van de paritaire comités 117 en 127, dat de ondernemingen die louter het vervoer voor rekening van derden van petroleumproducten of –derivaten verzorgen aan de in artikel 1, § 2, van het eerstvermelde KB van 28 maart 1975 bepaalde kwantitatieve maatstaven inzake de distributie van dergelijke producten, vóór 1 augustus 2013 niet onder het toepassingsgebied van het Paritair Comité 140 voor het vervoer en de logistiek vielen, maar wel degelijk onder dat van het Paritair Comité 117 voor de petroleumnijverheid en –handel.

De onderdelen die op een andere rechtsopvatting berusten, falen naar recht.

Vierde onderdeel

7. Het onderdeel dat geheel is afgeleid uit het vergeefs aangevoerde tweede en derde onderdeel, is niet ontvankelijk.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 137,95 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Beatrijs Deconinck, als voorzitter, sectievoorzitter Alain Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Geert Jocqué en Antoine Lievens, en in openbare rechtszitting van 21 november 2016 uitgesproken door sectievoorzitter Beatrijs Deconinck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

A. Lievens

G. Jocqué

K. Mestdagh

A. Smetryns

B. Deconinck

VOORZIENING IN CASSATIE

5 VOOR : de naamloze vennootschap **SCHENK TANKTRANSPORT BEL-**
GIUM, met maatschappelijke zetel te 2030 Antwerpen, Schomhoe-
veweg 13, met ondernemingsnummer 0457.455.166,

eiseres tot cassatie,

10 bijgestaan en vertegenwoordigd door ondergetekende advocaat bij het
Hof van Cassatie Johan Verbist, kantoor houdende te 2000 Antwer-
pen, Amerikalei 187/302, bij wie keuze van woonplaats wordt ge-
daan,

15

TEGEN : S.J.,

verweerder in cassatie,

20

*
* * *

Aan de Heren Eerste Voorzitter en Voorzitter van het Hof van Cassatie,

25

Aan de Dames en Heren Raadsheren in het Hof van Cassatie,

Hooggeachte Dames en Heren,

30

Eiseres heeft de eer het arrest aan Uw beoordeling te onderwerpen dat op
19 mei 2015 op tegenspraak tussen partijen door de 3de kamer van het arbeidshof
te Antwerpen werd gewezen (A.R. nr. 2014/AA/106).

FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

35

1. Verweerder trad op 3 november 2008 als vrachtwagenbestuurder in dienst van de nv Duintransport, rechtsvoorgangster van eiseres krachtens een arbeids-overeenkomst voor onbepaalde duur van 21 oktober 2008. Eiseres is een transportbedrijf dat petroleumproducten vervoert voor rekening van derden en in toenemende mate van cryogene gassen. De anciënniteit en loonvoorwaarden van verweerder werden overgenomen door eiseres die een loon betaalde overeenstemmend met de minimumlonen vastgesteld bij cao gesloten in paritair comité nr. 140.

40

45

Op 6 januari 2012 beëindigde eiseres de arbeidsovereenkomst.

50

2. Bij dagvaarding van 18 mei 2012 vorderde verweerder de betaling van 60.000 euro provisioneel als achterstallig loon met toepassing van de schalen en barema's voorzien in paritair comité nr. 117, 13.557,91 euro aanvullende opzeggingsvergoeding, 76,40 euro pro rata eindejaarspremie, 31.631,74 euro vergoeding wegens willekeurig ontslag en 645,54 euro achterstallig overloon. Verweerder vorderde voorts te zeggen voor recht dat eiseres ressorteert onder paritair comité nr. 117, dat eiseres haar sociaal secretariaat de opdracht moet geven alle daaruit voortvloeiende correcte regularisaties te berekenen en dat eiseres gehouden is alle verschuldigde socialezekerheidsbijdragen en aanvullende werkgeversbijdragen te betalen.

55

Bij conclusie van 12 april 2013 breidde verweerder zijn vordering nog uit.

60

3. Bij vonnis van 14 november 213 verklaarde de arbeidsrechtbank te Antwerpen de vordering ongegrond met betrekking tot de pro rata eindejaarspremie, de vergoeding wegens willekeurig ontslag en de vordering tot schadevergoeding wegens het niet-doorstorten van socialezekerheidsbijdragen en aanvullende werkgeversbijdragen.

65

De arbeidsrechtbank zegde voor recht dat eiseres minstens tijdens de tewerkstelling van verweerder ressorteerde onder paritair comité nr. 117 en heropende de debatten ten einde verweerder toe te laten een gedetailleerde berekening van de regularisaties inzake achterstallig loon en alle vergoedingen verschuldigd krachtens de wettelijke en sectorale bepalingen van paritair comité nr. 117 op te maken en partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de berekening van de bijkomende opzeggingsvergoeding, het verschuldigd aantal uren overloon en de berekening hiervan als gevolg van het zogenaamde "overurenpotje".

70

75 4. Op 21 februari 2014 stelde eiseres hoger beroep in tegen dit vonnis, in de
mate waarin voor recht werd gezegd dat eiseres ressorteerde onder paritair comité
nr. 117, verweerder werd bevolen een gedetailleerde berekening van zijn vorde-
ring op te maken en partijen werden bevolen om standpunt in te nemen over de
bijkomende opzeggingsvergoeding en het overloon.

80

Bij conclusie van 7 juli 2014 stelde verweerder incidenteel hoger beroep
in, beperkt tot de uitspraak van de arbeidsrechtbank met betrekking tot de pro rata
eindejaarspremie, de schadevergoeding wegens willekeurig ontslag en de schade-
vergoeding wegens het niet-doorstorten van socialezekerheidsbijdragen en aanvul-
85 lende werkgeversbijdragen en met betrekking tot het bevel om een gedetailleerde
berekening inzake achterstallig loon op te maken.

Bij arrest van 19 mei 2015 verklaart het arbeidshof te Antwerpen het hoger
beroep van eiseres ongegrond en het incidenteel hoger beroep van verweerder ge-
90 deeltelijk gegrond.

Het arbeidshof vernietigt het bestreden vonnis en zegt voor recht dat eise-
res, wat de tewerkstelling van verweerder betreft, ressorteerde onder paritair co-
mité nr. 117 en veroordeelt eiseres tot betaling van 52.566,85 euro achterstallig
95 vast loon, 14.659,33 euro achterstallige lonen, 1.805,16 euro getrouwheidspremies
en 12.946,10 euro saldo aanvullende opzeggingsvergoeding.

Het arbeidshof verklaart de vordering tot betaling van een pro rata einde-
jaarspremie, vakantiegeld 2012, schadevergoeding wegens willekeurig ontslag en
100 schadevergoeding wegens niet doorstorten van bijdragen aan de RSZ ongegrond.

De appelrechters bevelen de heropening van de debatten, alvorens recht te
spreken over de eindejaarspremies, de bijzondere voordelen en het “overurenpot-
105 je”.

Tegen dit arrest komt eiseres op met het volgende middel tot cassatie.

110

*

* *

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE

115

Geschonden wetsbepalingen

- artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet;
- artikelen 19, 26, 31 en 35 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;
- artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel, zowel in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 29 april 1999 als in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 10 juli 2013;
- artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 maart 1973 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek, zowel in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 13 maart 2011 als in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 4 oktober 2011;
- artikelen 2, 20 en 39 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (art. 39 in de versie vóór de wijziging ervan bij wet van 26 december 2013).

135

Aangevochten beslissing

Het arbeidshof verklaart het hoger beroep van eiseres ongegrond en het incidenteel hoger beroep van verweerder gedeeltelijk gegrond, zegt dienvolgens voor recht dat eiseres, wat de tewerkstelling van verweerder betreft, ressorteerde onder paritair comité nr. 117 en veroordeelt eiseres tot betaling van 52.566,85 euro achterstallig vast loon, 14.659,33 euro achterstallige lonen, 1.805,16 euro getrouwheidspremies en 12.946,10 euro saldo aanvullende opzeggingsvergoeding.

145

Het arbeidshof beslist aldus op volgende gronden (p. 9-14 van het bestreden arrest):

150

“IV. TEN GRONDE

1. Bevoegdheidsomschrijving van het PC nr. 117

155 *[Verweerder] vordert de verloning zoals bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten in het paritair comité voor de petroleumnijverheid en –handel nr. 117 terwijl hij tijdens de volledige duur van zijn tewerkstelling bij [eiseres] werd betaald overeenkomstig de loonbarema's van het paritair comité nr. 140.*

160 *Derhalve dient onderzocht te worden onder de toepassingsfeer van welk paritair comité [verweerder] en [eiseres] als de onderneming die hem tewerkstelde, vallen.*

165 *De bevoegdheid van het PC nr. 117 wordt bepaald in artikel 1 van het KB van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en -handel, waarvan de inhoud luidt als volgt:*

170 *"§ 1. Er wordt een paritair comité opgericht, genaamd "Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel", dat bevoegd is voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid verrichten en hun werkgevers, te weten de ondernemingen die, hetzij voor eigen rekening, hetzij voor rekening van derden, op het stuk van petrofeumproducten en -derivaten (onder andere de samengeperste, vloeibaar gemaakte of opgeloste petroleumgassen, alsmede de smeermiddelen en de vetten) een industriële en/of handefsbedrijvigheid uitoefenen, daarin begrepen het behandelen, de raffinage, het opslaan, het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten, en die*

175 *voldoen aan één van de voorwaarden van §2;*

180 *§ 2. Om tot dit paritair comité te behoren, moeten de ondernemingen bedoeld in § 1 opslagplaatsen voor petroleumproducten en/of -derivaten met een totale inhoudsruimte van minstens 15.000 m³ uit welke hoofde ook, bezitten of exploiteren, of aan minstens twee van de volgende maatstaven beantwoorden:*

- 185
- *de distributie verzekeren van minstens 150.000 ton per jaar petroleumproducten en/of -derivaten, stookolie uitgezonderd. Met stookolie worden zowel halfzware, zware alsook extra-zware stookolie bedoeld;*
 - *de distributie verzekeren van minstens 200.000 ton per jaar stookolie;*
- 190
- *een vloot van tankwagens gebruiken waarvan de capaciteit (inhoud) 250 m³ bereikt, welke haar eigendom of die van derden is;*
 - *de handel van petroleumproducten en/of -derivaten verzekeren door ten minste 25 punten van detailverkoop onder eenzelfde han-*

delsbenaming, eigendom van de betrokken onderneming."

195

Er bestaat geen betwisting over het feit dat de activiteit van [eiseres] bestaat uit het laden, vervoeren en lossen van petroleumproducten voor rekening van derden.

200

Er is evenmin betwisting over het feit dat [eiseres] geen industriële activiteit uitoefent.

205

[Eiseres] houdt evenwel voor dat haar onderneming geen handelsactiviteiten op het gebied van petroleumproducten verricht - zij verkoopt of verhandelt geen producten - maar enkel dienstenactiviteiten uitoefent, zodat zij niet voldoet aan de eerste bevoegdheidsvoorwaarde van het KB van 28 maart 1975. Het feit dat haar onderneming bepaalde activiteiten uitoefent die als deelactiviteit kunnen begrepen zijn in een handelsactiviteit op het stuk van petroleumproducten betekent niet dat dat zij een handelsbedrijvigheid uitoefent, nu het begrip handelsbedrijvigheid en de in artikel 1, §1 van het KB van van 28 maart 1975 genoemde deelactiviteiten (onder meer laden, lossen en vervoeren) elkaar niet dekken.

210

215

Het arbeidshof kan deze zienswijze van [eiseres] niet bijtreden om de hiernavolgende redenen.

220

Ingevolge artikel 1, § 1 van het voornoemd koninklijk besluit van 28 maart 1975 is het paritair comité nr. 117 bevoegd voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid verrichten en hun werkgevers zijnde de ondernemingen die hetzij voor eigen rekening, hetzij voor rekening van derden, op het stuk van de petroleumproducten en -derivaten, een industriële en/of handelsbedrijvigheid uitoefenen, daarin begrepen het behandelen, de raffinage, het opslaan, het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten en die voldoen aan één van de voorwaarden van §2.

225

Met zijn twee arresten heeft het Hof van Cassatie (Cass. 29 maart 2010, S.09.0073.N/4 inzake J.F. t/ BVBA Transport Lambrechts Bart, niet gepubliceerd; Cass. 1 februari 2010, S.09.0023.N, www.juridat.be, op datum) duidelijk gesteld dat het koninklijk besluit van 28 maart 1975 de bevoegdheid van PC nr, 117 bepaalt onder verwijzing naar het uitoefenen van een industriële- of handelsbedrijvigheid op het vlak van petroleumproducten of -derivaten, daarin begrepen onder meer het vervoer van die producten.

230

Het neemt aldus in de bevoegdheidssfeer van bedoeld paritair comité die ondernemingen op die petroleumproducten of de derivaten ervan vervoeren, mits aan bepaalde van de in artikel 1, §2 van het KB van 28 maart 1975 omschreven
235 *kwantitatieve maatstaven is voldaan (eigen onderlijning); stelling waarbij het arbeidshof zich volledig aansluit*

Op basis van artikel 1, § 1 van het voormelde koninklijk besluit heeft de regelgever derhalve uitdrukkelijk gestipuleerd dat het vervoer (alsook iaden en lossen) van petroleumproducten begrepen is (zijn) in het begrip
240 *handelsbedrijvigheid.*

De loutere omstandigheid dat [eiseres] geen petroleumproducten verkoopt doet daaraan geen afbreuk.

245 *De overige door partijen aangevoerde feiten en middelen in dit verband doen geen afbreuk aan bovenstaande overwegingen en besluitvorming.*

Uit wat voorafgaat volgt dat [eiseres] een handelsbedrijvigheid uitoefent zoals bepaald in artikel 1, § 1 van het KB van 28 maart 1978 terwijl nergens wordt bepaald dat een onderneming alle erin vermelde activiteiten in
250 *hun geheel genomen moet uitoefenen.*

Een onderneming wiens handelsbedrijvigheid is beperkt tot het vervoer van petroleumproducten en -derivaten valt derhalve onder de toepassing van het paritair comité van de petroleumnijverheid en -handel voor zover
255 *is voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 1, § 2 van het voornoemd besluit.*

Vermits partijen niet betwisten dat [eiseres] geen opslagplaatsen voor petroleumproducten/of -derivaten van minstens 15.000 m³ bezit of exploiteert; moet nagegaan worden of zij aan minstens 2 van de 4 maatstaven van artikel 1, § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 voldoet.
260

Er is geen betwisting dat [eiseres] voor de uitoefening van haar activiteiten een vloot van tankwagens gebruikt waarvan de capaciteit (inhoud) 250
265 *m³ bereikt; welke haar eigendom of die van derden is.*

270 *Anderzijds is er evenmin betwisting tussen partijen dat [eiseres] de handel van petroleumproducten en/of -derivaten, door ten minste 25 punten van detailverkoop onder eenzelfde handelsbenaming, eigendom van de betrokkene onderneming, niet verzekert.*

275 *Derhalve dient enkel te worden nagegaan of [eiseres] de distributie verzekert van minstens 150.000 ton per jaar petroleumproducten en/of -derivaten; stookolie uitgezonderd waarbij met stookolie zowel halfzware, zware alsook extra-zware stookolie wordt bedoeld dan wei de distributie verzekert van minstens 200.000 ton stookolie per jaar.*

Anders dan [eiseres] is het arbeidshof van oordeel dat de begrippen distributie en vervoer wel degelijk synoniemen zijn.

280 *Door het gebruik van het woord distributie in artikel 1, §2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 wordt geen bijkomende vereiste gesteld aan de aard van de bedrijvigheden vermeld in artikel 1, § 1* waaronder het vervoer van petroleumproducten.*

285 *Hieruit volgt dat een onderneming die het loutere vervoer verzorgt van petroleumproducten en -derivaten in de door artikel 1, §2 eerste deelstreepje van voormeld K8 van 28 maart 1975 bepaalde hoeveelheden, voldoet aan de door die bepaling voorziene maatstaf (vgl. Cass, 1 februari 2010 en Cass. 29 maart 2010, o.c.).*

290 *Onder het begrip distributie valt bijgevolg het vervoer/transport van petroleumproducten of -derivaten, respectievelijk van stookolie, en aldus het brengen van voormelde goederen van producent naar consument; zonder dat vereist zou worden, zoals door [eiseres] wordt vooropgesteld, dat "de volledige organisatie van de verdeling van de producten, en de hiermee onlosmakelijk gekoppelde activiteiten zoals orderbehandeling (opname van bestellingen en orderbevestiging), verzendingsklaar maken, planning van de levering, facturering en andere administratieve formaliteiten, en afhandeling door de werkgever wordt gedragen en uitgevoerd".*

300 *Anders oordelen zou tot gevolg hebben dat een voorwaarde wordt toegevoegd aan de wettelijke vereisten om te kunnen ressorteren onder het toepassingsgebied van het paritair comité nr. 117.*

305 *In het licht van hoger vermelde overwegingen moet noodzakelijk worden
besloten dat [eiseres] voldoet aan minstens 2 van de 4 kwantitatieve crite-
ria van artikel 1, § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975.*

310 *Gelet op het voorgaande aanvaardt dit arbeidshof als bewezen dat [eise-
res] tijdens de periode van tewerkstelling van [verweerder] (3 november
2008 tot en met 6 januari 2012) ressorteerde onder de bevoegdheid van
het paritair comité nr. 117.*

315 *De omstandigheid dat met het koninklijk besluit van 10 juli 2013 tot wijzi-
ging van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot
vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het paritair comi-
té voor de handel in brandstoffen, het vervoer van petroleumproducten
voor rekening van derden met ingang van 1 augustus 2013 uit het paritair
comité nr. 117 werd gehaald en vanaf dat ogenblik het paritair comité nr.
127 bevoegd is, is voor de beoordeling van voorliggend geschil volstrekt
320 irrelevant, zodat het arbeidshof hier niet verder op ingaat.*

325 *Dezelfde bemerking geldt voor de verwijzing door [eiseres] naar de be-
weerde desastreuze gevolgen van de onderwerping van de NV, en van de
bedrijfssector waartoe zij behoort, aan het paritair comité nr. 117. Min-
stens kunnen deze beschouwingen er niet toe leiden dat de hiervoor geci-
teerde arresten van het Hof van Cassatie, waarbij het arbeidshof zich aan-
sluit, buiten beschouwing moeten worden gelaten.*

330 *De door [eiseres] ontwikkelde argumentatie dat de tekst van het koninklijk
besluit van 28 maart 1975, in de zin waarin hij door het Hof van Cassatie
in zijn hiervoor genoemd arrest van 1 februari 2010 wordt geïnterpre-
teerd, strijdig zou zijn met het gelijkheidsbeginsel van de artikelen 10 en
11 van de Grondwet en aldus buiten beschouwing moet worden gelaten,
kan niet **worden gevolgd**.*

335 *Anders dan [eiseres] aanhaalt is er geen sprake van discriminatie tussen
werkgevers uit de transportsector die het vervoer van petroleumproducten
verrichten ten overstaan van werkgevers die producten uit de scheikunde-
sector vervoeren. Het betreft in deze twee niet vergelijkbare categoriën
340 vermits de aard van de vervoerde producten verschilt.*

345 *Bovendien staat [eiseres] niet in concurrentie met andere transportbedrij-
ven vermits alle ondernemingen die petroleum vervoeren onder hetzelfde
paritair comité voor de petroleumnijverheid en -handel moeten onderge-
bracht worden.*

350 *In de mate dat [eiseres] doet gelden dat werknemers die tewerkgesteld
zijn in ondernemingen die andere producten dan petroleumproducten ver-
voeren gediscrimineerd worden, kan het arbeidshof enkel vaststellen dat
deze hypothese zich hier niet voordoet en dat het niet aan [eiseres] toe-
komt om een mogelijke discriminatie in hoofde van derden in te roepen”.*
(bestreden arrest, blz. 9-14)

Grieven

355 Eerste onderdeel

Het ressort van Paritair Comité nr. 117 wordt omschreven door het konink-
lijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming
en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –
360 handel. Artikel 1 § 1 in de versie ervan na de wijziging bij KB 29 april 1999 en
vóór de wijziging bij KB 10 juli 2013, bepaalt dat het paritair comité bevoegd is
voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid verrichten en hun werkgevers,
te weten de ondernemingen die, hetzij voor eigen rekening, hetzij voor rekening
van derden, op het stuk van petroleumproducten en -derivaten (onder andere de
365 samengeperste, vloeibaar gemaakte of opgeloste petroleumgassen, alsmede de
smeermiddelen en de vetten) een industriële en/of handelsbedrijvigheid uitoeffe-
nen, daarin begrepen het behandelen, de raffinage, het opslaan, het laden, het ver-
voeren en het lossen van deze producten, en die voldoen aan één van de voor-
waarden van § 2 van die wetsbepaling.

370 *In haar syntheseconclusie in hoger beroep (randnummer 4, p. 9 en rand-
nummers 7 en 8, p. 10-11 van de conclusie) voert eiseres aan dat zij noch een in-
dustriële bedrijvigheid, noch een handelsbedrijvigheid in de economische zin van
het woord op het vlak van petroleumproducten en -derivaten uitoefent, vermits
375 haar activiteit slechts gedeeltelijk op dergelijke producten is gericht en dan nog
louter bestaat in het vervoeren en lossen van deze producten, dat aangezien pari-
taire comités bedrijfssectoren moeten verenigen op grond van een gelijkaardige
economische activiteit, het begrip ‘handelsbedrijvigheid’ een economische
draagwijdte moet hebben en dat het begrip ‘handelsbedrijvigheid’ in algemene
380 handelsrechtelijke zin elke onderscheidende functie zou verliezen en zelfs de
term ‘industriële bedrijvigheid’ in het koninklijk besluit overbodig zou maken.
Eiseres voert nog aan dat, vermits eiseres geen petroleumproducten verkoopt of*

385 verhandelt, zij geen handelsactiviteit in de economische zin uitoefent, maar een
dienstenactiviteit andere dan handel waarop het koninklijk besluit van 28 maart
1975 geen betrekking heeft. Eiseres leidt daaruit af dat zij niet onder de toepas-
sing van paritair comité nr. 117 ressorteert.

390 Eiseres voert nog aan dat de omstandigheid dat het koninklijk besluit on-
der meer vervoer, laden en lossen beschouwt als een deelactiviteit van de han-
delsbedrijvigheid geen afbreuk doet aan het voorgaande, vermits de handelsacti-
viteit in de economische zin van het woord ook kan bestaan zonder die deelactivi-
teit en de eigenlijke activiteit bestaande in het verhandelen van petroleumpro-
ducten bijgevolg de allereerste voorwaarde is voor de bevoegdheid van paritair
comité nr. 117 (randnummer 8, p. 10-11 van de conclusie).

395 Het arbeidshof stelt vast dat de activiteit van eiseres bestaat in het laden,
vervoeren en lossen van petroleumproducten voor rekening van derden en dat ei-
seres geen industriële activiteit uitoefent. De appelrechters overwegen echter dat
het koninklijk besluit van 28 maart 1975 de bevoegdheid van paritair comité nr.
400 117 bepaalt onder verwijzing naar het uitoefenen van een handelsbedrijvigheid op
het vlak van petroleumproducten of –derivaten, daarin begrepen onder meer het
vervoer van die goederen, dat het vervoer (alsook laden en lossen) van petrole-
umproducten begrepen is (zijn) in het begrip handelsbedrijvigheid en dat de lou-
tere omstandigheid dat eiseres geen petroleumproducten verkoopt, daaraan geen
405 afbreuk doet. Het arbeidshof beslist op die gronden dat eiseres een handelsbedrij-
vigheid uitoefent zoals bepaald in artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28
maart 1975 en dat zij onder de toepassing van het paritair comité van de petrole-
umnijverheid en –handel valt, voor zover is voldaan aan één van de voorwaarden
bedoeld bij artikel 1 § 2 van dat koninklijk besluit.

410 De appelrechters beslissen aldus zonder te antwoorden op het specifieke
verweer van eiseres dat aangezien paritaire comités bedrijfssectoren moeten ver-
enigen op grond van een gelijkaardige economische activiteit, het begrip ‘han-
delsbedrijvigheid’ een economische draagwijdte moet hebben.

415 Door niet te antwoorden op dit specifieke verweer van eiseres omkleden
de appelrechters hun beslissing niet regelmatig met redenen (schending van arti-
kel 149 van de gecoördineerde Grondwet).

420 Tweede onderdeel

Artikel 26 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve ar-
beidsovereenkomsten en de paritaire comités bepaalt dat van een in een paritair
orgaan gesloten overeenkomst de bedingen die verband houden met de individue-

425 le betrekkingen tussen werkgever en werknemer, bindend zijn voor alle werkge-
vers en werknemers die behoren tot het ressort van het paritair orgaan en voor zo-
ver zij vallen onder de werkings sfeer zoals deze in de overeenkomst is bepaald.
De wetgever beoogt met de inrichting van paritaire comités immers de concurren-
430 tiestrijd tussen ondernemingen op basis van verschillende loon- en arbeidsvoor-
waarden te neutraliseren.

Artikel 35 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve ar-
beidsovereenkomsten en de paritaire comités dat de Koning de bevoegdheid ver-
leent om paritaire comités op te richten en te bepalen welke personen, welke be-
435 drijfssector of ondernemingen en welk gebied tot het ressort van elk comité beho-
ren, beoogt bijgevolg een industriële of handelsbedrijvigheid in de economische
zin van het woord, voor zover die wetsbepaling de Koning toestaat daarbij onder
meer de maatstaf van de bedrijvigheid te hanteren, vermits het overleg in de pari-
taire comités concurrentie op basis van verschillende loon- en arbeidsvoorwaar-
440 den moet voorkomen tussen ondernemingen met een gelijkaardige economische
activiteit van industriële of commerciële aard. Het begrip ‘handelsbedrijvigheid’
slaat dan op de bedrijvigheid die de handel, dat wil zeggen het kopen en verkopen
van goederen, tot voorwerp heeft.

445 Artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting
en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comi-
té voor de petroleumnijverheid en –handel (in de versie ervan na de wijziging bij
KB 29 april 1999 en vóór de wijziging bij KB 10 juli 2013) bepaalt dat het pari-
tair comité (nr. 117) bevoegd is voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid
450 verrichten en hun werkgevers, te weten de ondernemingen die, hetzij voor eigen
rekening, hetzij voor rekening van derden, op het stuk van petroleumproducten en
-derivaten (onder andere de samengeperste, vloeibaar gemaakte of opgeloste pe-
troleumgassen, alsmede de smeermiddelen en de vetten) een industriële en/of
handelsbedrijvigheid uitoefenen, daarin begrepen het behandelen, de raffinage,
455 het opslaan, het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten, en die
voldoen aan één van de voorwaarden van § 2 van die wetsbepaling. Omwille van
de hoger uiteengezette redenen moet de Koning hierbij worden geacht het begrip
‘handelsbedrijvigheid’ in de economische zin van het woord te hanteren en bijge-
volg de ondernemingen die petroleumproducten en -derivaten verhandelen, dat
460 wil zeggen petroleumproducten en -derivaten kopen en verkopen, onder het res-
sort van het paritair comité te willen brengen. Dat een dergelijke onderneming die
producten ook vervoert, staat niet eraan in de weg dat zij ressorteert onder paritair
comité nr. 117. Artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 bepaalt
immers dat het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten kan begre-
465 pen zijn de bedrijvigheid van het kopen en verkopen ervan. Het omgekeerde geldt
echter niet. Ingeval een onderneming zich alleen bezighoudt met het vervoer van

petroleumproducten en -derivaten zonder deze te kopen en verkopen, oefent zij geen handelsbedrijvigheid in de zin van artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 uit.

470

475 Zoals in het eerste onderdeel nader is uiteengezet, voert eiseres in haar syntheseconclusie in hoger beroep aan dat zij niet onder de toepassing van paritair comité nr. 117 ressorteert, op grond dat eiseres geen petroleumproducten ver-
koopt of verhandelt en zij bijgevolg geen handelsactiviteit in de economische zin
480 uitoefent, maar een dienstenactiviteit andere dan handel waarop het koninklijk besluit van 28 maart 1975 geen betrekking heeft. Eiseres voert tot staving van haar verweer in het bijzonder aan dat de bij artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 bedoelde handelsactiviteit niet samenvalt met de in die wets-
bepaling opgesomde mogelijke deelactiviteiten ervan, zoals laden, vervoeren en
485 lossen, maar dat die taken daar al dan niet deel van kunnen uitmaken, dat het niet nodig is dat een onderneming een of meer van deze deeltaken verricht opdat zij onder paritair comité nr. 117 zou ressorteren en dat de omstandigheid dat een on-
derneming een of meer van die deeltaken verricht, op zich ook niet tot gevolg heeft dat zij ressorteert onder dat paritair comité. Volgens eiseres zou de tegen-
overgestelde zienswijze immers leiden tot de ongerijmde conclusie dat een on-
490 derneming die zich uitsluitend bezighoudt met de aankoop en verkoop van petro-
leumproducten, niet behoort van het ressort van het Paritair comité voor de petro-
leumnijverheid en -handel en is de uitoefening van een industriële of handelsbe-
drijvigheid (in de economische betekenis van het woord) bijgevolg zowel een
voldoende, als een noodzakelijke voorwaarde voor de bevoegdheid van dat pari-
495 tair comité (randnummers 3-8, p. 8-11 van de conclusie).

Dat de zienswijze van eiseres overeenstemt met de bedoeling van de socia-
le partners en van de regering bij het opstellen van artikel 1 § 1 van het koninklijk
495 besluit van 28 maart 1975, blijkt ook uit de wijziging van § 1 van die wetsbepa-
ling bij koninklijk besluit van 10 juli 2013. Artikel 1 § 3 van het koninklijk be-
sluit van 28 maart 1975, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 10 juli
2013, sluit immers van de bevoegdheid van PC nr. 117 uit de ondernemingen die
instaan voor uitsluitend het vervoer voor rekening van derden op aangeven van de
500 opdrachtgever, zonder dat de onderneming ooit enige financiële of commerciële
activiteit met betrekking tot dit product uitvoert. Ook uit deze wetsbepaling blijkt
dat het louter vervoer van petroleumproducten voor rekening van derden op aan-
geven van de opdrachtgever geen handelsbedrijvigheid uitmaakt in de zin van ar-
tikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975, vermits de omschrijving
505 van de deelactiviteiten die met een dergelijke handelsbedrijvigheid gepaard kun-
nen gaan, identiek is aan deze omschrijving in artikel 1 § 1 van het koninklijk be-
sluit in de versie vóór de wijziging ervan bij het koninklijk besluit van 10 juli
2013.

510 Eiseres voert in haar syntheseconclusie in hoger beroep aan dat uit het koninklijk besluit van 10 juli 2013 blijkt dat de regering alles in het werk heeft gesteld om te vermijden dat het paritair comité nr. 117 bevoegd zou worden ten aanzien van ondernemingen die zich enkel met het louter transport van petroleumproducten inlaten (randnummer 6, p. 16 en randnummer 7, p. 18-19 van de conclusie).

515

Het arbeidshof sluit zich evenwel aan bij de opvatting dat het koninklijk besluit van 28 maart 1975 de ondernemingen die petroleumproducten of -derivaten vervoeren, opneemt in de bevoegdheidssfeer van paritair comité nr. 117 door de bevoegdheid van dat paritair comité te bepalen met verwijzing naar een 520 industriële of handelsbedrijvigheid op het vlak van die producten, daarin begrepen onder meer het vervoer ervan, en overweegt dat de loutere omstandigheid dat eiseres geen petroleumproducten koopt of verkoopt, hieraan geen afbreuk doet en dat het koninklijk besluit van 10 juli 2013 irrelevant is voor de beoordeling van het voorliggende geschil.

525

Door te beslissen dat eiseres onder het paritair comité nr. 117 ressorteert, hoewel zij vaststellen dat eiseres geen petroleumproducten of -derivaten koopt of verkoopt, miskennen de appelrechters derhalve het begrip ‘industriële en/of handelsbedrijvigheid’ (schending van artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 530 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel, in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 29 april 1999 en vóór de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 10 juli 2013). Het arbeidshof beslist op die gronden bijgevolg ook niet naar recht dat eiseres voor de periode van tewerkstelling van verweerder ressorteert niet onder paritair comité nr. 140, maar onder paritair comité nr. 117 (schending van de artikelen 26 en 35 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités; 1 § 1 en § 3 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel (§ 1 zowel in de versie na de wijziging 540 ervan bij koninklijk besluit van 29 april 1999 als in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 10 juli 2013), 1 van het koninklijk besluit van 13 maart 1973 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek, zowel in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 13 maart 2011 als in de versie na de 545 wijziging ervan bij koninklijk besluit van 4 oktober 2011).

Derde onderdeel

550

Het ressort van Paritair Comité nr. 117 wordt omschreven door het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel. Opdat een onderneming ressorteert onder dat paritair comité, moet zij niet
555 alleen een industriële of handelsbedrijvigheid in de zin van art. 1 § 1 van dat besluit uitoefenen, maar ook voldoen aan één van de voorwaarden van § 2 van die wetsbepaling.

Artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit (in de versie ervan na de wijziging
560 bij KB 29 april 1999 en vóór de wijziging bij KB 10 juli 2013) bepaalt dat de bij § 1 van die wetsbepaling bedoelde ondernemingen, om tot het paritair comité te behoren, hetzij opslagplaatsen voor petroleumproducten en/of -derivaten met een totale inhoudsruimte van minstens 15.000 m³ uit welke hoofde ook, moeten bezitten of exploiteren, hetzij moeten beantwoorden aan minstens twee van de volgende
565 maatstaven: de distributie verzekeren van minstens 150.000 ton per jaar petroleumproducten en/of -derivaten, stookolie uitgezonderd, de distributie verzekeren van minstens 200.000 ton per jaar stookolie, een vloot van tankwagens gebruiken waarvan de capaciteit (inhoud) 250 m³ bereikt, de handel van petroleumproducten en/of -derivaten verzekeren door ten minste 25 punten van detailverkoop onder
570 eenzelfde handelsbenaming, eigendom van de betrokken onderneming.

Artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit definieert het begrip ‘distributie’ niet. Dit dient bijgevolg te worden uitgelegd in de betekenis die het heeft in de gewone omgangstaal en betekent dus “uitdeling, ronddeling, verdeling”, zodat het
575 begrip ‘distributie’ een geheel van activiteiten met het oog op de verspreiding van producten dekt en de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ niet kunnen worden beschouwd als synoniemen. Dat beide begrippen in het koninklijk besluit van 28 maart 1975 niet als synoniemen worden gehanteerd, blijkt ook hieruit dat artikel 1 § 1 van het besluit de term ‘vervoer’ hanteert, terwijl artikel 1 § 2 de term ‘distributie’ hanteert en de Koning éénzelfde term zou hebben gebruikt als hij in beide
580 paragrafen van artikel 1 dezelfde activiteit beoogde.

Het arbeidshof stelt dienaangaande vast dat eiseres geen opslagplaatsen van minstens 15.000 m³ bezit of exploiteert en niet de handel van petroleumproducten en/of -derivaten verzekert door ten minste 25 punten van detailverkoop
585 onder eenzelfde handelsbenaming, eigendom van de betrokken onderneming, maar wel een vloot van tankwagens met de vereiste capaciteit gebruikt en overweegt dat bijgevolg nog enkel moet worden nagegaan of eiseres de distributie verzekert van hetzij de vereiste hoeveelheid petroleumproducten en/of -derivaten, stookolie uitgezonderd, hetzij de vereiste hoeveelheid stookolie.
590

Eiseres voert in haar syntheseconclusie in hoger beroep (randnummers 2-3, p. 13-14 van de conclusie) aan dat zij slechts zeer weinig stookolie vervoert en dus niet de distributie verzekert van ten minste 200.000 ton stookolie per jaar en dat zij weliswaar meer dan 150.000 ton petroleumproducten en/of -derivaten, stookolie uitgezonderd, per jaar vervoert, maar niet de distributie daarvan verzekert, vermits vervoer en distributie, zoals in het van Dale Groot Woordenboek, geen synoniemen zijn in het koninklijk besluit van 28 maart 1975 en distributie een geheel van activiteiten, waaronder vervoer, gericht op de verspreiding van producten veronderstelt, terwijl zijzelf geen bestellingen opneemt, de bedeling van de producten niet organiseert, niet aan klanten factureert en geen huis-aan-huisleveringen verricht, zodat zij geen “distributie verzekert”. Volgens eiseres volstaat het niet dat haar vervoersactiviteit is ingeschakeld in een distributieketen opdat zijzelf de distributie zou verzekeren en wordt de term ‘distributie’ in geen enkele wetgeving wordt gebruikt in de betekenis van het uitsluitend vervoer van een product door een transportonderneming. Eiseres voert nog aan (randnummer 6, p. 16 van de conclusie) dat de zienswijze van Uw Hof in zijn arrest van 1 februari 2010 dan ook de bewoordingen van artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 miskent.

Dat de zienswijze van eiseres overeenstemt met de bedoeling van de sociale partners en van de regering bij het opstellen van artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975, blijkt ook uit de wijziging van § 2 van die wetsbepaling bij koninklijk besluit van 10 juli 2013. Artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 10 juli 2013, definieert distributie immers als het vervoer voor rekening van derden van de producten met de hiermee onlosmakelijk gekoppelde financiële of commerciële activiteiten zoals, bijvoorbeeld, de orderbehandeling (opname van bestellingen en orderbevestiging), de verzendingen gereedmaken, planning van de levering, facturering en andere administratieve formaliteiten, en afhandeling, door de onderneming gedragen en uitgevoerd. Ook uit artikel 1 § 2/1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de handel in brandstoffen, ingevoerd bij koninklijk besluit van 10 juli 2013, blijkt de term distributie niet hetzelfde betekent als vervoer, vermits de omschrijving van het begrip ‘distributie’, in dat koninklijk besluit identiek is aan de omschrijving in artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 in de versie na de wijziging ervan bij het koninklijk besluit van 10 juli 2013.

Eiseres voert in haar syntheseconclusie in hoger beroep aan dat uit het koninklijk besluit van 10 juli 2013 blijkt dat de regering alles in het werk heeft gesteld om te vermijden dat het paritair comité nr. 117 bevoegd zou worden ten aanzien van ondernemingen die zich enkel met het louter transport van petrole-

umproducten inlaten en dat er bijgevolg geen enkele reden meer is om de eerder door Uw Hof ingenomen stelling nog te volgen, zoals ook blijkt uit een vonnis
635 van 17 december 2014 (AR nr. 419.473) waarbij de arbeidsrechtbank te Luik dat een onderneming die zich inlaat met het vervoer van petroleumproducten, niet de distributie ervan verzekert (randnummer 6, p. 16-17 en randnummer 7, p. 18-19 van de conclusie).

640 Het arbeidshof is evenwel van oordeel dat de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ wel degelijk synoniemen zijn en dat door het gebruik van het woord ‘distributie’ in artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 geen bijkomende vereiste wordt gesteld aan de aard van de bedrijvigheden vermeld in artikel 1, § 1, waaronder het vervoer van petroleumproducten. Het arbeidshof leidt
645 daaruit af dat onder het begrip ‘distributie’ het vervoer/transport van petroleumproducten of -derivaten valt zonder dat vereist is dat de betrokken onderneming de volledige organisatie van de verdeling van de producten draagt en dat een onderneming die het loutere vervoer van petroleumproducten en -derivaten verzorgt in de door artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit vastgelegde hoeveelheden, voldoet aan de door die wetsbepaling voorziene maatstaf. Het arbeidshof overweegt
650 ten slotte dat het koninklijk besluit van 10 juli 2013 irrelevant is voor de beoordeling van het voorliggende geschil.

Door te beslissen dat de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ synoniemen
655 zijn en dat eiseres de distributie van petroleumproducten verzekert en bijgevolg onder het paritair comité nr. 117 ressorteert, hoewel zij vaststellen dat eiseres geen petroleumproducten of -derivaten koopt of verkoopt, miskennen de appelrechters derhalve de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ (schending van artikel 1 § 1 en § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de
660 petroleumnijverheid en -handel, in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 29 april 1999 en vóór de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 10 juli 2013). Het arbeidshof beslist op die gronden bijgevolg ook niet naar recht dat eiseres voor de periode van tewerkstelling van verweerder ressorteert niet onder
665 paritair comité nr. 140, maar onder paritair comité nr. 117 (schending van de artikelen 26 en 35 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités; 1 § 1, § 2 en § 3 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en -handel (§ 1 en § 2 zowel in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 29 april 1999 als in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 10 juli 2013), 1 van het koninklijk besluit van 13 maart 1973 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek, zowel in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk

675 besluit van 13 maart 2011 als in de versie na de wijziging ervan bij koninklijk besluit van 4 oktober 2011).

Vierde onderdeel

680 Het ressort van Paritair Comité nr. 117 wordt omschreven door het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en –handel. Opdat een onderneming ressorteert onder dat paritair comité, moet zij
685 zowel een industriële of handelsbedrijvigheid in de zin van art. 1 § 1 van dat besluit uitoefenen, als voldoen aan één van de voorwaarden van § 2 van die wetsbepaling. Slechts als aan beide regels tegelijk is voldaan, ressorteert een onderneming onder het paritair comité nr. 117 en is zij, samen met haar werknemers, overeenkomstig artikel 26 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités gebonden door de bedingen
690 die verband houden met de individuele betrekkingen tussen werkgever en werknemer en zijn opgenomen in collectieve arbeidsovereenkomsten, gesloten in paritair comité nr. 117.

695 Zoals eiseres uiteenzet ten aanzien van het tweede en derde onderdeel, beslist het arbeidshof niet naar recht dat eiseres een handelsbedrijvigheid in de zin van artikel 1 § 1 van dat besluit uitoefent (tweede onderdeel), noch dat eiseres voldoet aan één van de twee voorwaarden van § 2 van die wetsbepaling (derde onderdeel).

700 Het arbeidshof beslist bijgevolg niet naar recht dat eiseres behoort tot het ressort van PC nr. 117 (schending van de artikelen 26 en 35 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités; 1 § 1, § 2 en § 3 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair
705 Comité voor de petroleumnijverheid en –handel, zoals gepreciseerd in de aanhef van het middel, 1 van het koninklijk besluit van 13 maart 1973 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek, zoals gepreciseerd in de aanhef van het middel). De appelrechters veroordelen eiseres op die gronden bijgevolg niet naar recht tot betaling van 52.566,85 euro achterstallig vast loon, 14.659,33 euro achterstallige lonen en 1.805,16 euro getrouwheidspremies (schending van de artikelen 19, 26 en 31 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités en 2 en 20 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten) en 12.946,10 euro saldo aanvullende opzeggingsvergoeding (schending van de artikelen 19, 26 en 31 van de wet van 5 december
715 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire

comités en 2, 20 en 39 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, artikel 39 zoals gepreciseerd in de aanhef van het middel).

720

TOELICHTING BIJ HET ENIG MIDDEL

Het eerste onderdeel van het middel behoeft geen nadere toelichting.

De collectieve arbeidsbetrekkingen werden van meet af aan georganiseerd
 725 binnen de traditionele bedrijfssectoren. De wet van 5 december 1968 betreffende
 de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités wil dezelfde struc-
 tuur van sociaal overleg handhaven, vermits één van de doelstellingen van de in-
 richting van paritaire comités erin bestaat de concurrentiestrijd tussen onderne-
 mingen op basis van verschillende loon- en arbeidsvoorwaarden te neutraliseren
 730 (Cass. 17 april 1978, Pas. 1978, I, 918). Overeenkomstig artikel 26 van de wet
 zijn van een in een paritair orgaan gesloten overeenkomst de bedingen die ver-
 band houden met de individuele betrekkingen tussen werkgever en werknemer,
 dan ook bindend voor werkgevers en werknemers die behoren tot het ressort van
 het paritair orgaan en voor zover zij vallen onder de werkingssfeer zoals deze in
 735 de overeenkomst is bepaald. Waar de wetgever de Koning de bevoegdheid ver-
 leent om paritaire comités op te richten en te bepalen welke personen, welke be-
 drijfssector of ondernemingen en welk gebied tot het ressort van elk comité beho-
 ren (art. 35 Wet 5 december 1968) en daarbij onder meer de maatstaf van de be-
 drijvigheid te hanteren (RVS 2 september 1977, Arr. R.v.St. 1977, nr. 18407),
 740 heeft de wetgever bijgevolg een industriële of handelsbedrijvigheid in de econo-
 mische zin van het woord voor ogen, vermits het overleg in de paritaire comités
 concurrentie op basis van verschillende loon- en arbeidsvoorwaarden moet voor-
 komen tussen ondernemingen met een gelijkaardige economische activiteit van
 industriële of commerciële aard. Wanneer de Koning het criterium van de han-
 745 delsbedrijvigheid hanteert om het ressort van een paritair comité af te bakenen,
 moet hij bijgevolg worden geacht het begrip ‘handelsbedrijvigheid’ in de econo-
 mische zin van het woord te gebruiken. Het begrip ‘handelsbedrijvigheid’ slaat
 dan op de bedrijvigheid die de handel in goederen tot voorwerp heeft (van Dale,
 Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, dertiende uitgave, 1244), terwijl het
 750 begrip ‘handel’ kan worden gedefinieerd als “het kopen en verkopen, m.n. de be-
 middeling tussen productie en verbruik, de omzet van goederen en alle daartoe
 strekkende handelingen” (van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse Taal,
 dertiende uitgave, 1242) of als een “zaak van koop en verkoop” (van Dale, Groot
 Woordenboek der Nederlandse Taal, dertiende uitgave, 1243).

755

Artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 tot oprichting
 en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comi-
 té voor de petroleumnijverheid en –handel (in de versie ervan na de wijziging bij

760 KB 29 april 1999 en vóór de wijziging bij KB 10 juli 2013) bepaalt dat het paritair comité (nr. 117) bevoegd is voor de werknemers die hoofdzakelijk handarbeid verrichten en hun werkgevers, te weten de ondernemingen die, hetzij voor eigen rekening, hetzij voor rekening van derden, op het stuk van petroleumproducten en -derivaten (onder andere de samengeperste, vloeibaar gemaakte of opgeloste petroleumgassen, alsmede de smeermiddelen en de vetten) een industriële en/of
765 handelsbedrijvigheid uitoefenen, daarin begrepen het behandelen, de raffinage, het opslaan, het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten, en die voldoen aan één van de voorwaarden van § 2 van die wetsbepaling. Omwille van de hoger uiteengezette redenen moet de Koning hierbij worden geacht het begrip 'handelsbedrijvigheid' in de economische zin van het woord te hanteren en bijge-
770 volg de ondernemingen die petroleumproducten en -derivaten verhandelen, dat wil zeggen petroleumproducten en -derivaten kopen en verkopen, onder het ressort van het paritair comité te willen brengen. Dat een dergelijke onderneming die producten ook vervoert, staat niet eraan in de weg dat zij ressorteert onder paritair comité nr. 117. Artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 bepaalt
775 immers dat het laden, het vervoeren en het lossen van deze producten kan begrepen zijn de bedrijvigheid van het kopen en verkopen ervan. Het omgekeerde geldt echter niet. Ingeval een onderneming zich alleen bezighoudt met het vervoer van petroleumproducten en -derivaten zonder deze te kopen en verkopen, oefent zij geen handelsbedrijvigheid in de zin van artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit
780 van 28 maart 1975 uit.

In het tweede onderdeel van het middel voert eiseres aan dat het arbeidshof haar beslissing dat eiseres onder de toepassing van paritair comité nr. 117 ressorteert hoewel de appelrechters vaststellen dat eiseres geen petroleumproducten
785 koopt of verkoopt, niet naar recht verantwoordt met de overweging dat het koninklijk besluit van 28 maart 1975 de ondernemingen die petroleumproducten of -derivaten vervoeren opneemt in de bevoegdheidssfeer van paritair comité nr. 117 door de bevoegdheid van dat paritair comité te bepalen met verwijzing naar een industriële of handelsbedrijvigheid op het vlak van die producten, daarin begrepen
790 onder meer het vervoer ervan.

Het arbeidshof beslist evenwel dat het koninklijk besluit van 28 maart 1975 de ondernemingen die petroleumproducten of -derivaten vervoeren, opneemt in de bevoegdheidssfeer van paritair comité nr. 117 door de bevoegdheid
795 van dat paritair comité te bepalen met verwijzing naar een industriële of handelsbedrijvigheid op het vlak van die producten, daarin begrepen onder meer het vervoer ervan, en overweegt dat de loutere omstandigheid dat eiseres geen petroleumproducten koopt of verkoopt, hieraan geen afbreuk doet.

Het arbeidshof verwijst dienaangaande naar arresten van Uw Hof, inzonderheid naar het arrest van 1 februari 2010 (S.09.0023.N). Uit het verzoekschrift
800

waarmee het desbetreffende cassatieberoep werd ingediend, blijkt evenwel dat de eiseres tot cassatie in die zaak het bestreden arrest niet ten grieve duidde te beslissen dat de eiseres tot cassatie een handelsbedrijvigheid uitoefende, maar de appelrechters slechts verweet te beslissen dat de eiseres tot cassatie voldeed aan de
805 kwantitatieve criteria, vastgelegd in artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975, zodat Uw Hof zich niet heeft dienen uit te spreken over de vraag of ondernemingen die zich uitsluitend met het vervoer van petroleumproducten of -derivaten bezighouden, een handelsbedrijvigheid in de zin van artikel 1 § 1 van het koninklijk besluit uitoefenen. Uw Hof kon in die zaak voorts vanzelfsprekend
810 geen rekening ermee houden dat de zienswijze van eiseres wat het begrip ‘handelsbedrijvigheid’ betreft, overeenstemt met de bedoeling van de sociale partners en de regering dienaangaande, zoals blijkt uit de wijziging van artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 bij koninklijk besluit van 10 juli 2013.

815 In het derde onderdeel van het middel duidt eiseres het arbeidshof ten grieve uit de vaststelling van de appelrechters dat eiseres meer dan 150.000 ton petroleumproducten en/of -derivaten, stookolie uitgezonderd, per jaar vervoert, af te leiden dat eiseres de distributie van die producten verzekert.

820 Artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit definieert het begrip ‘distributie’ niet. Dit dient bijgevolg te worden uitgelegd in de betekenis die het heeft in de gewone omgangstaal en betekent dus “uitdeling, ronddeling, verdeling” (van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, dertiende uitgave, 754), zodat het begrip ‘distributie’ een geheel van activiteiten met het oog op de verspreiding van
825 producten dekt en de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ niet kunnen worden beschouwd als synoniemen.

Het arbeidshof is evenwel van oordeel dat de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ wel degelijk synoniemen zijn en dat door het gebruik van het woord
830 ‘distributie’ in artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 geen bijkomende vereiste wordt gesteld aan de aard van de bedrijvigheden vermeld in artikel 1, § 1, waaronder het vervoer van petroleumproducten. Het arbeidshof leidt daaruit af dat onder het begrip ‘distributie’ het vervoer/transport van petroleumproducten of -derivaten valt zonder dat vereist is dat de betrokken onderneming
835 de volledige organisatie van de verdeling van de producten draagt en dat een onderneming die het loutere vervoer van petroleumproducten en -derivaten verzorgt in de door artikel 1 § 2 van het koninklijk besluit vastgelegde hoeveelheden, voldoet aan de door die wetsbepaling voorziene maatstaf.

840 Het arbeidshof verwijst dienaangaande naar arresten van Uw Hof, inzonderheid naar het arrest van 1 februari 2010 (S.09.0023.N). Uw Hof oordeelde in dat arrest niet dat de begrippen ‘distributie’ en ‘vervoer’ synoniemen zijn, zodat

845 het arbeidshof ten onrechte steun zoekt in dat arrest voor zijn niet naar recht ver-
antwoord oordeel dat beide begrippen als synoniemen moeten worden be-
schouwd.

850 Uw Hof besliste dat het begrip “distributie” in artikel 1, § 2, van het ko-
ninklijk besluit van 28 maart 1975 geen bijkomende vereisten stelt aan de aard
van de bedrijvigheden bedoeld in artikel 1, § 1, waaronder het vervoer van petro-
leumproducten. Uw Hof leidde daaruit af dat een onderneming die het loutere
vervoer verzorgt van petroleumproducten of -derivaten kan beantwoorden aan de
in artikel 1, § 2, bepaalde kwantitatieve maatstaven inzake de distributie van deze
producten en derhalve tot paritair comité nr. 117 kan behoren.

855 Uw Hof kon in die zaak vanzelfsprekend geen rekening houden met de
wijziging van artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 maart 1975 bij koninklijk
besluit van 10 juli 2013 waaruit blijkt dat de zienswijze van eiseres, wat het be-
grip ‘distributie’ betreft, overeenstemt met de bedoeling van de sociale partners
en van de regering dienaangaande. Eiseres verzoekt Uw Hof dan ook om zijn
860 eerdere beslissing opnieuw in overweging te nemen en om de redenen die zijn
uiteengezet in het middel, te beslissen dat zowel het tweede als het derde onder-
deel van het middel gegrond zijn.

865 Het vierde onderdeel van het middel behoeft geen nadere toelichting.

*
* *

870 **Op deze gronden en overwegingen** besluit ondergetekende advocaat voor eiseres dat het U, Hooggeachte Heren en Dames, moge behagen het bestreden arrest te vernietigen, de zaak en de partijen naar een ander arbeidshof te verwijzen en te beslissen over de kosten als naar recht.

875

Antwerpen, 2 september
2015

880

Johan Verbist

885

890

Bijlagen:

- 895
1. pro fisco verklaring;
 2. exploit van betekening aan de verwerende partij;